

fthe us nunc. spon deus. coniunctis scilicet uocalib: quod diphthongon uocant;
 Vnde bene donatus cū delinquentib: litteris loqueret̃ dixit specialiter de hac. s.
 & s. littera sue cuius dā potestatis est. quę in metris plerūq; uim conso
 nantis amittit; Est aut̃ modus quartus syllabę cōmunis. cū post pedē
 quęlibet una syllaba breuis remanserit de uerbo. quę t̃ in uocalē desinens
 excidatur ā consonante uerbi sequentis. uel in consonantē desinens excipiat̃
 a littera uocali; Est enī natura breuis in hoc; Cuius onus leue. cui
 uiga ferre sua uis est; Est longa p̃mis sup̃ poetico in hoc; Ironides & ficus erat
 cuius in robore nul lū; Quod genus syllabę inter longas uel omnino re
 fugiendū uel par cissime usur pandum est; Vnde & in recentiorib: poetis
 non facile eius inuenies exemplum. quāuis apud uirgilium non rarissi
 mum. Apud homerū uero frequentissimum reperitur; Itē modest
 quintus Cū par orationis desinit in diphthongon sequente statim altera
 uocali; Est enī natura longa in hoc; Musae aonides; Est p̃licentiam
 breuis in hoc; Insulae ionio in magno. Quod posteriores poetę magis
 in una parte orationis fieri ueluerunt; Vnde nec huius exemplum fa
 cile in nostratib: poematib: inuenies; At cū diphthongus a uocali alteri
 us uerbi excipit̃ tum hanc p̃sinalē pham transiliendā. et̃ dicebant; Vt
 prosper in p̃satione ^{p̃sulatione. sup̃ licet p̃satione} epigramati; Nec nos t̃ hoc opus est sed ab illo sum
 mitur hieos. Quis cā rupē fundere iussit aquas; Sextus mod̃ ē. ut do
 nat̃ ait: Cū ducta uocalis ē. uocali altera sequente; est enī longa in hoc;
 O utinam in thalamos inuisi cesaris issem; Breuis in hoc; Tecoriden
 alexitrahit sua quęq; uoluptas; Quod moderni uersificatores in eadē
 potius parte orationis facere consueuerunt; Ut eo iuenerē magi;
 & splendet auctoris de uertice fulget eous; & rur sus longae p̃nat̃ amita;

1111

Donatus hinc
grauis fecit
et

VI

Tan. Tristerson. 4s. 100

fr. 20^r

ut pectoris. pectoris. uulgi. uulgi. Genitiuus. datiuus. & ablatiuus
 pducuntur. Sed genitiuus cū tercip fuerit declinationis. cū ablatiuo
 suo. e. tantū littera terminato breuiat. ut afonte. fontis. Excepto
 uno q̄ productur. ut ab hac fame. quia ueteres huius famer. non
 huius famis. & hunc famer. non hunc fami declinabant. Vbi notan-
 dum q̄ nomina quinte declinationis quę in ē. Interas geniti-
 uo & datiuo casu terminantur. & has diuisas & utram quę
 longam habent. Vt faciri. diri. Accusatiuus breuis
 est semp. Vocatiuus similiter. excepto cum. i. terminatur.
 ut laurenti; ubi notandum. quod nomina quę in ūs. termi-
 nantur. in genitiuo casu duplici. i. effertur. in uocatiuo sim-
 pli. Inimica quę longa. Vt filius. filii. fili. Vel certe uocatiui
 in ē. correptam terminant. ut impius. impie; Qui etiam uoca-
 tiuus dum similis nominatiuus fuerit. regulam nominatiui se-
 quitur. Vt pauper. & opauptas; Nominatiuus & accusa-
 tiuus & uocatiuus pluralis. in masculino & feminino gēte pro-
 ducuntur. Corripuntur in neutro; Ambo. & duo. sine intrafē
 corripuntur. si masculina. pducuntur; Genitiuus pluralis
 in nominibus breuis. ē. Datiuus & ablatiuus si. is. terminantur
 longis. ut doctis. Sibus. breuiantur in tribus; hac regula
 omnia nomina. & participia continentur; Sed nominis decli-
 natio in hoc tantū differt. q̄ in multisyllabis quę uocalib; terminant.
 ut mēte. se. qui. a uocalib; constant. ut o. in quolibet casu pro-
 ducuntur; Sed genitiuus cū. us. finitur. breuiatur. ut illius. Da-
 tiuus uero sic in nomine semp longus. ē. excepto in hiis ubi.

Trin Thorsen. Hs 100

pl. 24^{2v}

speciem rarissime inuenies. Nam & si non post duos uel tres pedes
 syllaba sup fuerit. quod pentameterum & eptameterum uocant. rarus
 haberi uersus nequit. Sicut hic post duos pedes sunt. post tres. tu. super. e;
 M ixta est scansio. quæ utriusq; in se habet. ut in quibusdā conuinctus. in
 quibusdā uero separatus sit uersus. ut. Nobis certa fides eterne in se
 cula laudis. & pacificos dñ innumere sibi ^{filios} proles adoptat; Diuisa
 est. ubi primi tres pedes concatenati inter se are liquis pedibus separa-
 ti sunt. ut. Inde di genitrix pia uirgo maria coruscat. & prosper.
 C orde patris genitū creat & regit omnia uerbu; Nec minus cesuraru
 intuentus ē. status. quæ & ipse sunt quattuor. Pentameteris. Epti-
 meteris. Cataxriton trocheon. bucoliceptomen; Pentameteris. Vbi
 post duos pedes inueniuntur semipes. qui uersum diuidit. & par tem
 terminat orationis. ut. Cū sua gentiles. Eptameteris. ubi post tres pedes
 inuenitur syllaba; ut. Cū sua gentiles studeant; Dicta aut pentime-
 teris. & eptameteris grece. quæ si semiquinaria. & semiseptena-
 ria; Quia cū p spondeos fiunt. hæc quinque syllabis illa constat septē.
 & in hac quinta syllaba semipede. in illa tenet septima; Cataxriton tro-
 cheon. ubi tertio loco inuenitur trocheus; Non quod in medio uersu
 ē. possit trocheus. sed sublata undē dactilo syllaba remanet trocheus.
 Vt. Grandisonis ^{gloriam} pompare modis. Bucoliceptomen. ubi post quattuor
 pedes non aliquid remanet; Vt. semp principiū sceptrū iuge gloria
 consors; & Xp̄serat panis. xp̄s petra. xp̄s in undis; Quæ cesura ^{metrice} inde
 nomen habet. quod in bucolicis sepius inueniatur; Itē ubi post duos
 pedes supē. syllaba. comā dicitur; Vbi post duos pedes nihil remanet.
 colon uocatur; Quæ tamen nomina apud oratores in dis ^{differe} se renter

pentameterum
 colon & eptameterum
 pedes & cesura
 dicitur.

Trin Prestersen. Hs. 100

fr. 29^r

que indifferenter ponipossunt; Si reliqui quoq; casus regulam sumunt
ex nomine. Ingressus uero nominatiuus singularis. has habet breues
a. ut ecclesia. baptisma. as. cugeniuius. dos. habuerit. ut arca. arcados.
pallas pallados; Os. cugeniuius de ptonen habuerit. ut de los delos;
Longas uero has; F. ut scolar. sinagogae. quae latina consuetudo in a
terminat. O. ut dido. an. ut titan. en. ut lien. syren. In. ut del. fin.
on. ut memnon. er. ut aeth. aether. as. ut enea. es. ut anchi. anchi. Ceni
uius breuiat. cu. dos. t. tos. habuerit in fine; Archados. poematos;
Datiuus. cu. i. ut palladi. Accusatiuus. cu. a. t. on. ut thesea. delon;
Alias longus est; Vocatiuus cu. a. terminat. in masculinis longus tantum
ut puer. Na in femininis corripit. ut cathedra; F. terminatus
pducit. ut schola. sinagogae. pentecoste. parascheue. exceptas his quoq;
nominatiuus. os. terminatur. ut petros. petre; l. terminatus corri
pitur. ut alexi. o. finitus; pducit. ut dido; Nominatiuus & uocatiuus
pluralis. cu. a. t. s. terminant breues sunt. ut rethores. charismata;
Alias longisunt: ut ecclesia; Genitiuus longus est. si tam grece fuerit de
clinatus. ut laon. cedron. id est populo. cedrorum; Datiuus. in ter
minatus corripit. ut arca. sin; Alias longus e. ut la. s. populi; Accu
satiuus si as. fuerit terminatus. & genitiuus singulari uenerit. os. finito
corripitur. ut arca. dos. arcados; Alias pductione letatur. ut ecclesia;
DE VERBORUM ET ADVERBIORUM VLI

In uerbis primae coniugationis **ULI MAIS SYLLABIS**
pducuntur. a. & as; ut ama. amas; In secunde. e. & es; ut sede
seder; Inter cetera pducte. i. & is; ut nutri. nutris; Inter cetera correpte
breuiantur. e. & is. ut cerne. cernis; In omnibus; o. corripit. ut amo.

Sunt etiam
maxima dim
parce homi
dimidia
tia. et
et
ut
can
na
na
Re
fuit
qua
omn
stra
te
gula
ama
uel

Trier Priesterseu. Hs. 100

fol. 25ⁿ

Truer Priesterseu. f. Hs. 100

fol. 28^v